

SCENARIUSZ WARSZTATÓW

Tytuł: Mój superbohater- mój autorytet.

Autor: Ewelina Świrydiuk, psycholog szkolny SP 50 w Białymstoku

Czas trwania: 45 minut

Grupa odbiorców: uczniowie klas 1-4 szkół podstawowych

Cel ogólny: Edukacja przez promowanie wartości takich jak patriotyzm, odwaga, empatia, dobroczynność. Kształtowanie postaw obywatelskich i patriotycznych.

Cele szczegółowe:

Po zajęciach uczeń:

- potrafi wskazać cechy bohatera bajki, baśni, filmu który jest superbohaterem
- potrafi wskazać cechy osoby, która jest autorytetem oraz zachowania świadczące o tym, że jest autorytetem
- rozumie pojęcie „autorytet”
- rozumie takie pojęcia jak: męstwo, mądrość, rozwaga, odpowiedzialność, pomoc, odwaga, pracowitość, uczciwość
- potrafi wskazać konkretną osobę, która dla niego samego jest autorytetem i uargumentować swój wybór
- wykazuje postawę współdziałania wobec innych uczniów

Metody i formy pracy:

- dyskusja kierowana
- burza mózgów
- prezentacja

Pomoce:

- materiały edukacyjne PDF do zaprezentowania, nadające strukturę warsztatom

1. Przebieg warsztatów:

2. Wstęp: burza mózgów i dyskusja

Czas trwania: 15 minut

Przebieg:

Przedstawienie tematu i celu zajęć, jakim jest poszukiwanie odpowiedzi kim jest „superbohater”. Na tablicy prezentujemy 4 wydrukowane lub wyświetlamy w formie prezentacji postaci z bajek, filmów, które posiadają cechy superbohatera. Pytamy uczniów:

- ***Kim jest superbohater?***
- ***Jakie cechy ma superbohater?***
- ***Jak się zachowuje?***

W klasach starszych spisujemy odpowiedzi dzieci na planszy/tablicy.

Pytamy uczniów:

- ***Czy człowiek może być superbohaterem?***
- ***Wyjaśniamy, że ludzi, którzy są takimi superbohaterami nazywamy autorytetami.***

Do fotografii superbohaterów z bajek, baśni i lektur szkolnych dołączamy zdjęcia, autorytetów moralnych/religijnych, postaci historycznych, sportowców, osób wykonujących takie zawody jak lekarz, policjant, strażak, ratownik pogotowia wodnego lub górskiego. Możemy również wykorzystać materiały edukacyjne i wyświetlić fotografie: Jana Pawła II, Józefa Piłsudskiego,

Janusza Korczaka, Ireny Sendlerowej, siostry Małgorzaty Chmielewskiej, Roberta Lewandowskiego, Jurka Owsiaaka, Neli- Małej Reporterki – str. 7,8.

W materiałach znajdują się również plansze przedstawiające rysunki, których zadaniem jest naprowadzenie uczniów na szersze- ogólne myślenie o autorytetach (lekarze, pielęgniarki, pracownicy służby zdrowia, strażacy, nauczyciele, pomocni przyjaciele, sportowcy, podróżnicy- alpiniści etc.) – str. 9,10.

3. Burza mózgów i dyskusja

Pytamy uczniów:

- *Kim jest autorytet?*
- *Jakie cechy ma autorytet?*
- *Jak się zachowuje*

Tworzymy definicję autorytetu (zapisujemy na tablicy lub wyświetlamy przygotowana definicję i ją odczytujemy).

„**Autorytet**” to osoba budząca zaufanie, szacunek. Jest szanowana i podziwiana ponieważ, ma dużą wiedzę, umiejętności, robi dobre rzeczy np. pomaga innym. **Jest uczciwa, szlachetna, odważna, rozważna, mądra, pracowita, pomocna, odpowiedzialna, sprawiedliwa.** Jest to osoba, którą stawiamy za wzór do naśladowania. Ma ona wpływ na zachowanie i myślenie innych ludzi. Ludzie chcą ją naśladować.

Wspólnie z dziećmi wyjaśniamy co to znaczy, że osoba jest **uczciwa, szlachetna, odważna, rozważna, mądra, pracowita, pomocna, odpowiedzialna, sprawiedliwa.**

4. Ćwiczenie: superbohaterowie czyli autorytety w naszym życiu.

Pomoce: fotografie 4 znanych osób (w formie wydrukowanych zdjęć lub prezentacji), które są uznawane za autorytety. Dobrze jest wybrać osoby będące autorytetami w różnych dziedzinach, różniące się profesją, wiekiem np. znany sportowiec, autorytet moralny/duchowy/wolontariusz, strażak, lekarz, nauczyciel, czyjś dziadek, babcia lub rodzic (wcześniej ustalamy to z uczniem i jego rodzicami) etc.

Czas trwania: 20 minut

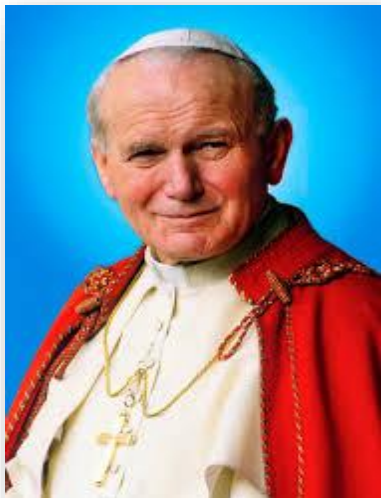
Przebieg: Prowadzący przedstawia postać z fotografii mówiąc czym się zajmuje i zaprasza dzieci, aby zastanowiły się, czy ta osoba może być autorytetem, wzorem do naśladowania, za co podziwiamy i szanujemy tę osobę. Dbamy o to, aby każdy uczeń się wypowiedział.

Zakończenie:

Rundka kończąca zajęcia: „Moim superbohaterem - autorytetem jest...”

PORTRETY POSTACI

JAN PAWEŁ II

Urodził się 18 maja 1920 r. w Wadowicach, miasteczku położonym ok. 50 km od Krakowa. Zmarł 2 kwietnia 2005 r. o godz. 21.37, w wigilię święta Miłosierdzia Bożego.

Podczas swojego pontyfikatu Jan Paweł II postawił duży nacisk na dialog między religiami, starał się poprawić relacje katolików z wyznawcami różnych religii i wyznań. Odwiedził 129 krajów, przebywając ponad 1,6 miliona kilometrów. Jan Paweł II był również papieżem, który wyniósł na ołtarze najwięcej

osób. Był bardzo pracowity i nawet ciężko chorując nie rezygnował ze spotkań z wiernymi.

Ważną cechą działalności Jana Pawła II była ogromna i szeroka tolerancja. Nie tylko jest to tolerancja wobec wszystkich narodowości ale także ludzi innej wiary i poglądów. Głównym celem misji papieskiej było rozpowszechnienie i utrzymanie pokoju na świecie.

Papież zawsze starał się wspierać osoby chore i cierpiące. Najpierw to on pochylał się nad chorymi, a później kiedy sam stał się jednym z chorych, swoim cierpieniem chciał umacniać innych. Był pasterzem wszystkich: bogatych i ubogich, choć tym ostatnim pragnął zawsze okazać pierwszeństwo. Rozmawiał ze wszystkimi. Przebaczał. Po tym, jak został zaatakowany i postrzelony, spotkał się z zamachowcem i przebaczył mu.

Porywał młodych. Od pierwszego dnia kiedy zapewnił, że są jego i Kościoła nadzieją. Wszędzie, gdziekolwiek był, garnęli się do niego. Stawiał wysokie wymagania, na które czasem ku zaskoczeniu miejscowych pasterzy – młodzież reagowała z entuzjazmem, może czując, że ten, który do niej mówi, kocha ją i w nią wierzy. Papież nie nadużywał krytyki. Pokazywał młodym, co jest w nich dobre. To zainicjowane przez Jana Pawła II Światowe Dni Młodzieży znalazły szeroki odzew i szybko wpisały się w normalny rytm życia Kościoła. Papież nie nadużywał krytyki. Pokazywał młodym, co jest w nich dobre.

<https://www.wprost.pl/kraj/501076/jan-pawel-ii-dla-nas-wszystkich-byl-autorytetem.html><https://diecezja.pl/miasto-swietych/miasto-swietych-jan-pawel-ii/>

KSIĄDZ JAN KACZKOWSKI

Urodził się 19 lipca 1977 w Gdyni. Dorastał w Sopocie, gdzie kształcił się w Środowiskowym Liceum Ogólnokształcącym. W 1996 zdał maturę. W szkole nie chodził na religię. Gdy już zyskał pewność co do swojego powołania - odrzucili go jezuici. Kłopoty ze wzrokiem prawie uniemożliwiły mu święcenia. Studia

odbył w Gdańskim Seminarium Duchownym, kończąc je w 2002 roku.

Ksiądz Jan Kaczkowski był ceniony za swój autentyzm, odwagę i szczerść. Podziwiany zarówno przez katolików, jak i niewierzących. Sam o sobie mówi, że jest onkocelebrytą, czyli człowiekiem znanym z tego, że ma raka. Zanim się o tym dowiedział, wybudował Hospicjum im. Świętego Ojca Pio w Pucku, które prowadził.

Był księdzem, któremu można było zaufać. Rozumiał dramat ludzkiego cierpienia i potrafił na nie odpowiedzieć – czułością. Dziesięć miesięcy przed śmiercią otrzymał z Australii list z prośbą o pomoc od człowieka, którego nie znał. Wybrał się w podróż na drugi koniec świata, choć wszyscy próbowali wybić mu to z głowy.

Ksiądz Jan Kaczkowski poświęcił swoje życie służbie Bogu oraz osobom chorym i umierającym. Postanowieniem prezydenta RP Bronisława Komorowskiego z 11 kwietnia 2012 został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Na podstawie rozmów z księdzem Janem Kaczkowskim powstały książki: „Szału nie ma, jest rak” (Więź, 2013), „Życie na pełnej petardzie. Czyli wiara, polędwica i miłość” (Wydawnictwo WAM, 2015), „Dasz radę. Ostatnia rozmowa” (Wydawnictwo WAM, 2016).

<https://hospitium.org/ks-jan-kaczkowski/>

[https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Kaczkowski_\(duchowny\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Kaczkowski_(duchowny))

MAŁGORZATA CHMIELEWSKA

Ojciec Małgorzaty Chmielewskiej walczył w Powstaniu Warszawskim, mama była sanitariuszką. Ona została nauczycielką. – Byłam normalną dziewczyną – mówi – miałam chłopaka... Ale potem pojawiła się inna miłość, wszechogarniająca, do Chrystusa. Tylko że Małgorzata Chmielewska

samą modlitwą żyć nie umie. Za dużo w niej energii. Została przełożoną Wspólnoty Chleb Życia. Pomaga bezdomnym, jest zastępczą matką dla porzuconych dzieci. Czasem czulszą niż te biologiczne. W Polsce pod kierunkiem Siostry Małgorzaty Wspólnota prowadzi siedem domów, do których przyjmuje ludzi bezdomnych: kobiety, chorych, matki z dziećmi, młodzież. Potrzebujący, oprócz schronienia, otrzymują pomoc socjalną, medyczną i materialną. W warsztatach młodzież uczy się pracy i zawodu. Wspólnota prowadzi Centrum Edukacji i Kultury na wsi. Maluchy mają ognisko przedszkolne, młodzież świetlicę, dorośli kursy. Setki młodych ludzi z najuboższych rodzin zdobywa wykształcenie dzięki stypendiom. Siostra Małgorzata pracuje z najuboższymi i wśród najuboższych. Razem z nimi walczy o poprawę losu i bardziej godne warunki życia. Przy Wspólnocie Chleb Życia została powołana Fundacja Domy Wspólnoty Chleb Życia, która pracuje razem z Katolicką Wspólnotą Chleb Życia, uzupełniając jej działalność. Głównym celem działalności fundacji jest zapobieganie rosnącemu w naszym kraju bezrobociu i skrajnej nędzy poprzez wspieranie edukacji najuboższych i tworzenie miejsc pracy. Siostra Małgorzata wiele lat temu adoptowała autystycznego chłopca, którego matka nie mogła go wychowywać.

<https://www.google.com/search?client=firefox-b-d&q=małgorzata+chmielewska>

https://www.styl.pl/magazyn/news-wybrałam-miłość-na-calego,nId,2514193#utm_source=paste&utm_medium=paste&utm_campaign=firef

IRENA SENDLEROWA

Irena Stanisława Sendlerowa urodziła się 15 lutego 1910 r. w Warszawie. Zmarła 2 maja 2008 roku. Wczesne dzieciństwo jednak spędziła w podwarszawskim Otwocku. „Wychowana byłam w duchu, że obojętna jest sprawa religii, narodu, przynależności do jakiejś rasy – ważny jest człowiek!” – pisała w swoim życiorysie.

Irena Sendlerowa otrzymała tytuł Sprawiedliwej Wśród Narodów Świata. Tytuł ten otrzymała za zasługi z czasów II wojny światowej – działając w konspiracji, także w strukturach Rady Pomocy Żydom „Żegota”, prowadziła akcję ratowania dzieci żydowskich z getta warszawskiego. Wraz z grupą współpracowniczek, udało jej się ocalić kilkaset dzieci. Wyprowadzane z getta dzieci, były umieszczane w polskich rodzinach, sierocińcach i klasztorach w Warszawie, Turkowicach i Chotomowie. Przygotowywano im fałszywe dokumenty i wspomagano materialnie. Pod koniec 1943 roku Irenę Sendler aresztowało gestapo. Została skazana na śmierć, ale dzięki wysokiemu okupowi wpłaconemu przez "Żegotę" została rozstrzelana tylko "na papierze".

Irena Sendlerowa wykazała się wielką odwagą, bohaterstwem. Mówiła: „Dobro musi zwyciężyć” i swoim życiem udowodniła, że dobro i wzajemna pomoc są najwyższymi wartościami. Była skromna i nigdy swoim bohaterstwem nie chwaliła się.

Według Talmudu i tradycji żydowskiej, ten kto ratuje jednego człowieka, ratuje cały świat. Irena Sendlerowa uratowała tysiące światów. Gdy dokonywało się morderstwo na narodzie żydowskim, ona okazała wielką odwagę. I jej dzieło ratowania narodu trwa dalej, bo każde z uratowanych przez nią dzieci ma swoją rodzinę.

<https://dzieje.pl/postacie/irena-stanislaw-a-sendler>

http://polish-jewish-heritage.org/pol/08-05_Irene_Sendler_wspominaja.html

JANUSZ KORCZAK

Janusz Korczak urodził się 22 lipca 1878 albo 1879 roku. Był polskim pedagogiem, lekarzem publicystą, pisarzem, działaczem społecznym żydowskiego pochodzenia. Całe swoje życie związał z dziećmi osieroconymi. Przed II wojną światową współprowadził wraz Maryną Falską sierociniec dla dzieci polskich Nasz Dom. Razem ze Stefanią Wilczyńską założył i prowadził Dom Sierot – dla dzieci żydowskich w Warszawie, w którym zamieszkał.

W Domu Sierot Korczak stworzył sławne dziecięce sejmy, sądy, rady samorządowe, kodeksy, wszystko po to, by z dzieci, którymi się opiekował, wyrosli ludzie

sprawiedliwi i wartościowi. Miał niezwykle pomysły: powołał do życia „Mały Przegląd” – pierwsze na świecie pismo współtworzone dla dzieci i przez dzieci. W tworzonym przez siebie Domu wprowadził tablice porozumiewania się z dziećmi, skrzynkę do listów, szafę znalezionych rzeczy, gazetkę dziecięcą, wspólne posiedzenia z dziećmi, system dyżurów i sąd koleżeński z jego oryginalnym systemem przebaczenia. Janusz Korczak był prekursorem walki o prawa dziecka. Domagał się, by uznano, że dziecko jest pełnowartościowym człowiekiem od chwili narodzin. Korczak walczył o dobro, sprawiedliwość i ochronę praw dziecka. Spośród wielu praw za najważniejsze uważał prawo do:

- ♥ szacunku
- ♥ wiedzy
- ♥ upadku
- ♥ własności
- ♥ tajemnicy
- ♥ radości
- ♥ dnia dzisiejszego.

Zginął wraz z wychowankami – wywieziony w wagonie bydłowym, z getta, w początkach sierpnia 1942 roku. Dobrowolnie towarzyszył dzieciom w drodze na śmierć w komorze gazowej obozu zagłady, w Treblince.

<https://dzieje.pl/postacie/janusz-korczak>

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Korczak-Janusz;3925700.html>

JAN BYTNAR

Jan Bytnar (pseudonim Rudy) – urodził się 6 maja 1921 r. w Kolbuszowej. Był harcmistrzem i członkiem Szarych Szeregów, dowódcą hufca „Południe” Grup Szturmowych.

Pochodził z rodziny o silnych tradycjach niepodległościowych. Jego ojciec Stanisław służył w Wojsku Polskim, wywodził się z Legionów, później pracował jako nauczyciel. Matka, Zdzisława Rechul, była nauczycielką. Młody Jan dorastał zatem w atmosferze patriotyzmu.

Mając 12 lat Janek wstąpił do 23. Warszawskiej Dryżyny Harcerskiej im. Bolesława Chrobrego „Pomarańczarnia” ZHP. Tam szybko awansował, pnąc się po szczeblach kariery harcerskiej. W 1936 roku objął funkcję przybocznego, a w dwa lata później awansował do stopnia harcerza Rzeczypospolitej.

W 1933 roku rozpoczął edukację w Państwowym Gimnazjum im. Stefana Batorego, gdzie poznał Tadeusza Zawadzkiego ps. „Zośka”, Aleksego Dawidowskiego ps. „Alek” oraz Krzysztofa Kamila Baczyńskiego. W życiu szkolnym „Rudy” wyróżniał się spośród grona rówieśników – spokojny, skoncentrowany na bieżących problemach, skory do nauki i poznawania świata. Opisywany był jako uczeń pilny i sumienny, który z łatwością nawiązywał kontakt z rówieśnikami, co sprzyjało rozwijaniu zdolności przywódczych.

Po wybuchu II wojny światowej działał konspiracyjnie. Jan Bytnar oraz pozostali członkowie jego drużyny harcerskiej wstąpili do organizacji PLAN. Rudy został łącznikiem PLAN-u z osadzonymi w niemieckich więzieniach. W 1941 r. przejął dowództwo hufca „Ochota”, działającego w Organizacji Małego Sabotażu „Wawer”. Najpierw zajmował się małym sabotażem (malowanie znaków polski walczącej, wybijanie szyb niemieckich sklepów, itp.) a potem dywersją i akcjami zbrojnymi. Uczestniczył w akcjach wysadzania w powietrze niemieckich pociągów z transportem broni. Został aresztowany przez Gestapo w 1943 r., jednak odbity po trzech dniach przez Grupy Szturmowe. Jan Bytnar zmarł jednak parę dni później – 30 marca 1943 r. – w wyniku obrażeń odniesionych podczas niemieckich przesłuchań. Nie wydał nikogo.

Został odznaczony Krzyżem Walecznych i Virtuti Militari.

http://www.sww.w.szu.pl/index.php?id=biografia_jan_bytnar

MARTYNA WOJCIECHOWSKA

Martyna Wojciechowska przysła na świat 28 września 1974 roku w Warszawie. Od dzieciństwa była wyjątkowo aktywna i lubiła ryzyko. Jej miłość do motoryzacji zaczęła się gdy, jako mała dziewczynka przesiadywała w warsztacie samochodowym swojego taty. Jako 10-latka zainteresowała się jazdą na wszelkiego rodzaju jednośladach. Siedem lat później zrobiła Licencję Sportową i Wyścigową.

W 2002 roku Martyna Wojciechowska w parze z Jarosławem Kazberukiem wzięła udział w rajdzie Sahara-Dakar, zajmując 44. miejsce w klasyfikacji generalnej. Stała się tym samym pierwszą Polką i kobietą z Europy Środkowo-Wschodniej, która ukończyła ten słynny, morderczy rajd. W 2004, podczas nagrań do serii „Misja Martyna” na Islandii, uległa wypadkowi samochodowemu, w którym zginął jej przyjaciel oraz operator Rafał Łukaszewicz, ona sama złamała kręgosłup. Nie poddała się. Walczyła o swoje zdrowie i sprawność. Dwa lata później - 18 maja 2006 zdobyła najwyższy szczyt świata - Mount Everest.

Martyna Wojciechowska angażuje się w działalność niosącą pomoc chorym dzieciom, poszkodowanym osobom, kobietom, których prawa są w różnych krajach łamane. Była zaangażowana w budowę kliniki hematologii dziecięcej „Przyłodek Nadziei” we Wrocławiu, leczącej dzieci z chorobami nowotworowymi. W 2013 została członkinią Polskiej Akcji Humanitarnej. Włączyła się wówczas w pomoc dla uchodźców z Syrii.

Jest honorową ambasadorką WWF Polska. Wspiera m.in. apel o ochronę najstarszego parku narodowego Wirunga w Afryce przed odwiertami naftowymi. Wspiera ochronę polskich rysi. Zaangażowała się także w akcję „Nie mów do mnie misiu”, która miała na celu szerzenie wiedzy o żyjących w Polsce niedźwiedziach. Zachęca do dbania o naszą planetę.

Dzieli się swoją pasją podróżniczą w programach telewizyjnych.

https://pl.wikipedia.org/wiki/Martyna_Wojciechowska

<https://martyna.pl>

ROBERT LEWANDOWSKI

Urodził się w Warszawie 21 sierpnia 1988 roku. To polski piłkarz, który obecnie jest napastnikiem niemieckiego klubu Bayern Monachium, występuje też jako reprezentant Polski będąc kapitanem drużyny narodowej. Robert pochodzi z rodziny o tradycjach sportowych. Mama i siostra grały w siatkówkę. Zamiłowanie do piłki nożnej odziedziczył z kolei po ojcu, który oprócz

tego trenował również judo. Swoją przygodę piłkarską Robert zaczął uczestnicząc w treningach lokalnego klubu Partyzant Leszno. Pierwszy klub, w którym występował jako zawodnik to Varsovia Warszawa. Lewandowski trafił do niego mając 9 lat. W tamtym czasie wyróżniał się niskim wzrostem i niewielką masą ciała, dlatego nosił pseudonim „Bobek”. Z powodu drobnej postury w 2002 zrezygnowano z powoływania go do kadry. Robert nie poddał się. Był pracowity i trenował dalej. Próbował swoich sił w innych dyscyplinach sportu: w biegach przełajowych, judo. Znacząca poprawa warunków fizycznych tuż przed ukończeniem 16. roku spowodowała, że zainteresowała się nim Legia Warszawa.

Każdy indywidualny sukces zawdzięcza ciężkiej pracy na treningach i chęci dążenia do perfekcji. Symbolem tego stały się rzuty wolne, który Lewandowski zaczął wykonywać niemal perfekcyjnie. Jest tytanem pracy.

Powszechnie uważany za jednego z najlepszych piłkarzy na świecie i jednego z najlepszych środkowych napastników w historii.

Robert Lewandowski oprócz kariery sportowej zaangażowany jest również w szereg działań o charakterze dobroczynnym, m.in. od 2014 jest ambasadorem dobrej woli UNICEF, wspólnie z żoną wspierają również akcje Szlachetna Paczka oraz WOŚP. Często przekazują swoje przedmioty na aukcje charytatywne. Anna i Robert Lewandowscy uważają, że sporo dostali od życia i dlatego chcą pomagać innym.

<https://sport.se.pl/pilka-nozna/reprezentacja-polski/robert->

<https://lewandowskihttps://zyciorisy.pl/biografia/robert-lewandowski/>

<https://www.gwiazdydobroczynosci.pl/aktualnosc/332-anonimowa->

<pomochhttps://sport.onet.pl/pilka-nozna/kadra/robert-lewandowski-o-reprezentacji-polski-or-pilka-nozna/>

IGA ŚWIĄTEK

Iga Świątek jest utalentowaną polską tenisistką. Ma zaledwie 19 lat i odnosi wielkie sukcesy. Już w wieku czterech lat miała swoją pierwszą raketkę i odbijała piłkę na korcie. Chciała być jak starsza o trzy lata siostra Agata, która też grała w tenisa i potrafiła więcej.

Doga Świątek na tenisowy szczyt nie była łatwa. Tato Igi wspominał o meczach z przeszłości, w których jego córka musiała walczyć nie tylko z rywalką, ale również z niezbyt uczciwym sędziowaniem. Nie poddawała się i ciężko pracowała. Stawała się też pewniejsza siebie i bardziej otwarta.

Iga Świątek osiągnęła największy sukces w historii polskiego tenisa. 10 października 2020 r. wygrała turniej French Open. To pierwszy w historii polskiego tenisa tytuł wielkoszlemowy w singlu.

Trenując, przygotowywała się do matury. Przystąpiła do egzaminu maturalnego, który zdała z bardzo dobrym i wynikami. Była wychowawczyni Igi Świątek mówi: „w czasie nauki w naszej szkole sama była sobie sterem, żeglarzem i okrętem. To bardzo zdyscyplinowana osoba, dlatego była w stanie świetnie łączyć życie szkolne i sportowe. Sama pilnowała swoich terminów. My poszliśmy jej na rękę i daliśmy swobodę w ich ustalaniu. A ona była niesamowita w tym, że zaliczała po kilka sprawdzianów na raz. I proszę mi wierzyć, że ze wszystkich dostawała bardzo dobre oceny. Była bardzo skoncentrowana na matematyce. Zależało jej, żeby egzamin maturalny z tego przedmiotu zdać z bardzo dobrym wynikiem i tak się stało. Jednak z przedmiotami humanistycznymi też świetnie sobie radziła.”

Iga zawsze służyła pomocą kolegom i koleżankom, którzy mieli problemy z zaliczeniem jakiegoś przedmiotu. Często udostępniała swoje notatki, które robiła perfekcyjnie. Swoją postawą dawała też dobry przykład.

<https://sportowefakty.wp.pl/tenis/904030/tenis-roland-garros>

<https://sport.onet.pl/tenis/roland-garros/tenis-iga-swiatek-jakiej-nie-znacie/x9bbyqz>

JERZY OWSIAK

Jerzy Owsiak jest założycielem i prezesem zarządu Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, głównym pomysłodawcą i realizatorem corocznego Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, a także twórcą jednej z największych cyklicznych imprez muzycznych – Przystanku Woodstock. Założona przez niego Fundacja prowadzi

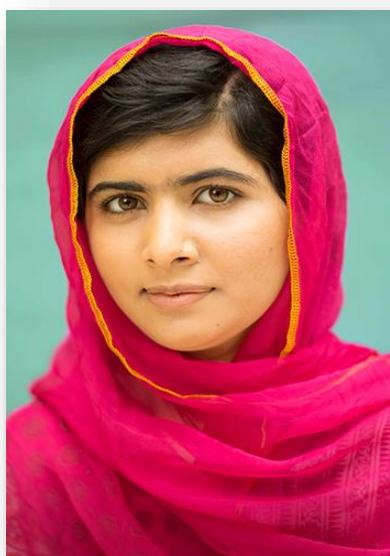
aktywną działalność w zakresie ochrony zdrowia, polegającą na ratowaniu życia chorych osób, w szczególności dzieci, działanie na rzecz poprawy stanu ich zdrowia, jak również akcje na rzecz promocji zdrowia i profilaktyki zdrowotnej. Na uznanie zasługuje organizowana od 1992 r. pod nazwą „Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy” ogólnopolska zbiórka społeczna. Środki ze zbiórki przeznaczone są na zakup specjalistycznego sprzętu dla placówek medycznych, a także działalność profilaktyczną i edukacyjną. Po każdym finale pan Jurek konsultuje się z lekarzami, którzy określają potrzebny sprzęt, a następnie przedstawiciele Orkiestry uczestniczą w przetargach, kupują sprzęt i przekazują go danej placówce. Pomocy – integruje społeczeństwo wokół idei pomocy drugiemu człowiekowi. Poza tym Fundacja założona przez Jerzego Owsiaka prowadzi działalność edukacyjną – edukatorzy uczą dzieci i młodzież udzielania pierwszej pomocy.

Jerzy Owsiak otrzymał trzy odznaczenia państwowe: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski w 1999 roku, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski w 2011 roku oraz Odznakę Honorową za Zasługi dla Ochrony Praw Dziecka w 2018 roku.

www.wosp.org.pl

www.rpo.gov.pl/pliki/12663092410.pdf

MALALA YOUSAFAZI

Malala to dziewczyna, która została najmłodszą laureatką Nagrody Nobla, walczy o prawa dzieci.

Malala urodziła się 12 lipca 1997 roku w Pakistanie, w rodzinie niższej klasy średniej. Jako dziecko mieszkała w dolinie Swat, gdzie pakistańscy talibowie sprzeciwiali edukacji dziewcząt. Jednak rodzice Malali wychowywali swoje dzieci w duchu równości i w domu dziewczynka zawsze była traktowana tak samo, jak jej młodszy bracia. Ojciec zaszczerpił w niej zamiłowanie do nauki i ciekawość świata, marzył bowiem, by wszystkie jego dzieci zdobyły wykształcenie.

W wieku 11 lat Malala zaczęła, pod pseudonimem Gul Makai, prowadzić bloga, w którym opisywała, jak wygląda jej życie pod rządami talibów oraz reżim i przemoc, jakie wprowadzili. Dziewczynka otwarcie wyrażała swoją opinię na temat konieczności przywrócenia kobietom i dziewczynkom prawa do edukacji, wolności i możliwości decydowania o własnym losie. Jej blog szybko zaczął zdobywać popularność, a sama autorka stała się bohaterką kilku filmów dokumentalnych zagranicą.

Malala Yousafzai stała się symbolem walki o prawa kobiet, gdy w październiku 2012 roku w drodze do szkoły zaatakowali ją talibowie. Po ataku przedstawiciele ugrupowania oświadczyli, że była to kara za jej prozachodnie poglądy i promowanie zachodniej kultury. Dziewczynę postrzelono w głowę oraz szyję i pozostawiono na pewną śmierć. Malala przeżyła. Po wielu operacjach i długotrwałej rehabilitacji dziewczyna wróciła do normalnego funkcjonowania. Po zamachu wraz z całą rodziną przeniosła się do Wielkiej Brytanii.

Zamach wcale nie zniechęcił Malali do aktywnej działalności społecznej. Wręcz przeciwnie – wraz ze swoim ojcem założyła Fundację Malala. Malala prowadzi teraz Fundację Malala na rzecz powszechnego dostępu do edukacji, promującą lokalne programy oświatowe i wspierającą ogólnoswiatową działalność na rzecz walki z analfabetyzmem. W 2017 roku napisała książkę dla dzieci „Malala i jej czarodziejski ołówek”. Opowiada ona historię życia Malali i niesie ze sobą przesłanie: „Jedno dziecko, jeden nauczyciel, jedna książka i jedno pióro może zmienić świat.”

<https://zyciorysy.pl/biografia/malala-yousafzai>
<https://wspolczesny.szczecin.pl/kim-jest-malala>

MARIA SKŁODOWSKA-CURIE

Maria Skłodowska-Curie urodziła się 7 listopada 1867 roku w Warszawie. Do historii przeszła jako pierwsza kobieta, która otrzymała Nagrodę Nobla i pierwsza osoba, która została w ten sposób uhonorowana dwukrotnie.

Już w dzieciństwie była nieprzeciętnie inteligentna, dzięki czemu nauczyła się czytać w wieku 4 lat. Posiadała również wyjątkowe zdolności językowe – władała biegle pięcioma językami.

W wieku 15 lat ukończyła ze złotym medalem Żeńskie Gimnazjum Rządowe w Warszawie. Interesowała się socjologią, matematyką, fizyką, literaturą, pisała także wiersze. Po ukończeniu nauki w gimnazjum udzielała korepetycji, zapisała się także na wykłady tajnej uczelni "Latającego Uniwersytetu", gdzie poznawała nauki przyrodnicze i socjologię. Ponieważ działające na terenie Polski uniwersytety nie przyjmowały kobiet, w 1891 roku Maria wyjechała do Paryża, gdzie na Sorbonie zapisała się na wydział nauk matematyczno-przyrodniczych.

W 1884 roku poznała zdolnego fizyka Piotra Curie, z którym rok później wzięła ślub. Wkrótce na świat przyszły ich dwie córki -Irena, przyszła Noblistka również w obszarze nauk ścisłych oraz Ewa, słynna w XX wieku pianistka. Maria dzieliła swój czas pomiędzy obowiązki rodzinne oraz pracę wraz z mężem w laboratorium. Za odkrycie dwóch pierwiastków promieniotwórczych – polonu i radu – w 1903 roku dostali Nagrodę Nobla. Niestety trzy lata później Piotr Curie zginął w wypadku. Od tego czasu Maria musiała pracować sama, udowadniając, że jako kobieta również ma prawo wnieść swój wkład w rozwój nauki. W pełni doceniona została dopiero w 1911 roku, kiedy Komitet Noblowski zdecydował się przyznać jej nagrodę indywidualną za rozwój chemii i zbadanie metalicznego radu i jego związków chemicznych. Do końca życia była aktywna zawodowo pozyskując środki na badania, pisząc książki oraz zakładając placówki medyczne.

Uczona jako jedna z pierwszych kobiet uzyskała prawo jazdy, również na samochody ciężarowe. Poza tym była jedną z pierwszych ekolożek.

<https://lorealdlakobietinauki.pl/maria-skłodowska-curie-dzis-inspiruje-naukowcow/>
<https://dzieje.pl/postacie/maria-skłodowska-curie-1867-1934>